

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

1. verzoeksters pensioenafrekening over de maand mei 2004 nietig te verklaren zodat daarop een aanpassingscoëfficiënt kan worden toegepast die overeenkomt met die voor de hoofdstad van het land waar zij woont, of op zijn minst, een aanpassingscoëfficiënt die het verschil in de kosten van levensonderhoud op de plaats waar verzoekster wordt geacht die kosten te maken, juist weergeeft;
2. het Europees Economisch en Sociaal Comité te verwijzen in alle kosten;

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn dezelfde als die welke zijn aangevoerd in zaak T-35/05, Elisabeth Agne-Dapper e.a./Commissie.

Beroep, op 4 maart 2005 ingesteld door Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-110/05)

(2005/C 115/56)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 4 maart 2005 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door de Italiaanse Republiek, vertegenwoordigd door G. Aiello, avvocato dello Stato.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

1. de bestreden verordening nietig te verklaren, voorzover hierin niet wordt voorzien in een buitengewone maatregel ter ondersteuning van de markt van het slachtpluimvee in de zin van artikel 14 van verordening (EEG) nr. 2777/75 voor de kuikens die zijn vernietigd wegens de onmogelijkheid om ze te kooien in de door aviariae influenza getroffen gebieden waarin het vervoer aan beperkende veterinaire maatregelen is gebonden;
2. verweerster te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

De regering van de Italiaanse Republiek is bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen opgekomen

tegen verordening (EG) nr. 2102/2004 van de Commissie van 9 december 2004 houdende enige buitengewone maatregelen ter ondersteuning van de markt in de sector eieren in Italië⁽¹⁾, voorzover hierin niet wordt voorzien in een buitengewone maatregel ter ondersteuning van de markt van het slachtpluimvee in de zin van artikel 14 van verordening (EEG) nr. 2777/75⁽²⁾ voor de kuikens die zijn vernietigd omdat het onmogelijk was deze te kooien in de door aviariae influenza getroffen gebieden waarin het vervoer aan beperkende veterinaire maatregelen was gebonden.

Tot staving van haar beroep voert de Italiaanse regering volgende middelen aan:

1. schending van het in artikel 34, lid 2, tweede alinea, EG neergelegde verbod van discriminatie tussen communautaire producenten, voorzover de buitengewone maatregelen ter ondersteuning van de markt aan Italië zijn verleend voor de sector eieren terwijl analoge maatregelen zijn geweigerd voor de sector van het slachtpluimvee, met het gevolg dat de Italiaanse pluimveeproducenten in strijd met artikel 34, lid 2, EG worden gediscrimineerd ten opzichte van de Nederlandse producenten;
2. misbruik van bevoegdheid en kennelijk onjuiste beoordeling door de Commissie, die door haar weigering om ook voor eendagskuikens die wegens de onmogelijkheid tot kooien zijn vernietigd, buitengewone marktondersteuningsmaatregelen te verlenen, de bevoegdheden te buiten is gegaan die haar bij de basisverordening houdende een gemeenschappelijke ordening van de markten in de sector slachtpluimvee zijn verleend, en de situatie op de Italiaanse pluimveemarkt alsmede de gegevens betreffende de productiestructuur waarover zij beschikt; onjuist heeft beoordeeld;
3. schending en onjuiste uitlegging van artikel 14 van verordening nr. 2777/75, voorzover de ongerechtvaardigde weigering van de Commissie om voor eendagskuikens die wegens de onmogelijkheid tot kooien zijn vernietigd, buitengewone marktondersteuning te verlenen, voortvloeit uit een verkeerde uitlegging van artikel 14 van verordening nr. 2777/75.

Ten slotte beroept verzoekster zich ook op schending van de motiveringsplicht.

⁽¹⁾ PB L 365 van 10.12.2004, blz. 10.

⁽²⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 77.